

Marmoutier Cartulaire blésois, 40

Nosse debebitis si qui eritis posteri nostri majoris scilicet hujus habitatores monasterii sancti Martini, Wicherium filium Guicherii de castro Reginaldi, per guerram que fuit inter comites Thetbaldum atque Gaufredum, ab eiusdem castri possessione tunc adhuc extorrem blesique manentem, reclamasse vicariam seu consuetudinem in terra nostra de bosco blimarcio, de quo nobis idem Thebaldus, comes ante paucos annos duas leugatas, et ante plures duas quartas, paterque suus Odo quartas tres excertate jam terre antea donaverant. Cum quo duarum illarum leugatarum, que posterius fuerant donate, extirpato jam magna ex parte bosco, terram cepissemus excollere, atque quamplurimum in ea nobisessent coloni, cepit et ille Wicherius quia esset eiusdem bosci avito jure secretarius, callumpniari et dicere quia eandem consuetudinem habere deberet in excertata terra quam habuerat prius in bosco vestita. Qua de re placitum est coram supradicto comite Thetbado, idque diffinitum, legali scilicet publicoque iudicio, quod si nobilium quisquam boscum suum ad extirpandum daret terramque collendam, nichil ibi vltra juris suus haberet secretarius, nisi forte extirpatione penitus obmissa boscos temptaretur reservari perpetuus. Id ipsum si jam iudicium super eadem causa in plena sua curia andegauensi comes Gauffredus ante protulerat contra Reginaldum videlicet quemdam qui tunc dono ipsius et castri suprafati possessor et suus in eodem bosco secretarius erat. Cumque post hec omnia, aliquanto tempore elapso, Wicherius ille dudum frustatam callumpniam in curia Thetbaldi comitis rursus emovisset, eique non solum aliquanti curialium, sed etiam comes ipse contra justiciam suumque ipsius intimatum superius iudicium favere cepissent, eundem itidem comitem adivimus, et quibus potuimus modis ei persuasimus, ut suam nobis elemosinam acquietare pocius studeret quam inquietari eam etiam iniuste permitteret. Quod et ipse sic debere fieri tandem recognovit rursus. Itaque super ipsa causa tota curie sue frequentia legale precepit placitum agitari. Ibi tunc testes habuimus legitimos, veraces videlicet ac nobiles viros Arnulphum de prouinis atque Bernardum de sancto Aniano [Amando], qui probare lege omni fuere parati: ita definitum prolatumque fuisse jamdudum super hac questione iudicium, ut neque a Wicherio de hac re querela moveri, neque a nobis de eadem re et questione responderi. Tunc ergo tam comes quam ceteri placiti iudices Wicherium illum quicquid omnino consuetudinis reclamabat in tota terra, que de illo nobis bosco jamdudum ab Odone comite siue a Thetbaldo fuerat donata juxta quod pridem fuerat iudicatum, ultra non repetendi, publice guerpire fecerunt Dehinc etiam sepedictus comes ut et elemosinam suam plenius nobis redderet et quietam, et Wicherio illi cuius utique pater et proprio propter comitem ipsum honore prinatus et in suo fuerat servitio mortuus, nec pauper or remaneret aliunde provideret mox de presenti donavit eidem habendam, scilicet quousque paternum recuperaret honorem, medietatem pasnatici et emendationis forisfactorum que sibi proveniebat de reliqua parte bosci illius quam adhuc tenebat in dominium. Qua illa donatione suscepta non tam ea quae reclamabat in exartata terra, verum etiam instante adhuc bosco nobis donato quamdiucumque ita persisteret, quicquid juris quasi secretarius haberet, coram universa comitis curia gratanter et integre perpetuoque guerpiuit, una cum hiis qui erant de eiusdem secretarie redibitione levati; hoc est Letberto bastardo patruo eiusdem Wicherii, Galterio paneparato, Garino filio Gradulfi. Hiis omnibus que diximus Thetbaldus comes Henricum filium suum annuere fecit, atque Odonem suum nichillominus ex fratre nepotem, favente pariter Adelade ipsius uxore, atque Berta sorore sua britannie quondam et cynomannes [cynomagus] postmodum comitissa. Et ut hoc tantum quod actum est intemeratum obtineat mundo perseverante vigorem cartam istam

comes ipse primus, dehinc suprataxati filius videlicet et nepos ipsius crucis sacre in eadem effigiato quo nimirum adversus omnem perpetuo maneat tuta calumpniam muniendam, testificationibus suis stipulatoribus tradiderunt subterscriptis.

-Signum Odonis + nepotis eius - Signum + Tetbaldi comitis - Signum Heinrici + filii Tetbaldi comitis.

Actum castro Blesensi, anno ab incarnatione Domini M. LXI, regnante. Philippo Francorum rege anno III, presidente nobis domno abbate Alberto, uridie kalendas julij. Ille tantum Henricus Tetbaldi comitis filius, eo die vel tempore non affuit, et ipse tamen post annos tres atque dimidium, eo scilicet anno quo beatum sortitus est transitum supradictus domnus abbas Albertus, nobisque presidere jam coeperat domnus abba Bartholomeus, mense januario, VII kalendas februarii apud ipsum castrum Blesim, et suum carte huic prebuit auctoramentum, et sacre crucis, ut supra taxatum est, in eadem edidit signum, testibus quamplurimis, e quibus quos sufficere putavimus paucos subter annotavimus.